

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 245/2015-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 27. mája 2015 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátkou JUDr. Emíliou Korčekovou, L. Novomeského 25, Pezinok, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava V v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 351/2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. mája 2015 doručená sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných

prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava V (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 351/2007 (ďalej len „namietané konanie“).

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že 21. novembra 2006 sa začalo konanie vedené okresným súdom pod sp. zn. 8 C 351/2007, v ktorom mal sťažovateľ postavenie odporcu. Podľa názoru sťažovateľa namietané konanie, ktoré trvalo až do 17. apríla 2015, bolo poznačené *„nesúrodými, neefektívnymi a ad hoc úkonmi s výraznými časovými odstupmi zo strany prvostupňového súdu v rozpore s ust. §-u 6 O. s. p. – zásadou rýchlosti súdneho konania, pričom Okresný súd Bratislava V v Bratislave mohol vo veci plynulo konať a rozhodnúť už po prvom kontradiktórnom vypočutí sťažovateľa, kedy sťažovateľ žiadal vymyslenú a svojou formou šikanóznou žalobu na zaplatenie neexistentného nároku na náhradu škody zamietnuť, psychicky ho netraumatizovať predvolávaním na pojednávania, prehlbovať jeho obavu o výsledok konania, umocňovať stav neistoty sťažovateľa o výsledok konania.“*.

Napriek uvedenému okresný súd vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 8 C 351/07-317 z 18. októbra 2011 (ďalej len „rozsudok okresného súdu“) až po takmer piatich rokoch od podania návrhu.

Na základe podaného odvolania vo veci rozhodoval ako odvolací súd Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“), ktorý rozsudkom č. k. 14 Co 12/2012-369 z 9. júla 2013 (ďalej len „rozsudok krajského súdu“) potvrdil rozsudok okresného súdu ako vecne správny. Z odpovede podpredsedníčky krajského súdu sp. zn. Spr 2207/2013 zo 16. júla 2013 na sťažnosť na prieťahy v konaní vyplynulo, že v odvolacom konaní došlo k zbytočným prieťahom v konaní v období od 12. januára 2012 do 9. júla 2013.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že konanie vo veci bolo právoplatne skončené 3. septembra 2013.

Vo veci bolo 4. septembra 2013 navrhovateľom podané dovolanie, ku ktorému sa na základe výzvy okresného súdu sťažovateľ vyjadril listom z 21. decembra 2013. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) vo veci rozhodol uznesením sp. zn. 7 Cdo 54/2014 z 28. januára 2015, ktorým dovolanie zamietol. Predmetné uznesenie bolo sťažovateľovi doručené 17. apríla 2015.

Sťažovateľ je toho názoru, že konanie v jeho veci trvalo na všetkých stupňoch všeobecných súdov neprimerane dlhú dobu (viac ako 8 rokov a 5 mesiacov) bez jeho zavinenia, a teda došlo k porušeniu ním označených práv.

Na základe uvedeného sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd o jeho sťažnosti takto rozhodol:

„1. Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručené podľa čl. 48 ods. 2 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky a právo prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom pod č. k. 8C 351/07 na Okresnom súde Bratislava V ako celku porušené boli.

2. [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadosťučinenie v sume 8.500,- €, ktoré je Okresný súd Bratislava V povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.

3. [REDAKOVANÉ] priznáva úhradu trov konania v sume 294,08 €..., ktoré je Okresný súd Bratislava povinný zaplatiť na účet jeho právnej zástupkyne advokátky JUDr. Emílie Korčekovej, do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd,

alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľa a skúmal, či nie sú dané dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ktoré bránia jej prijatiu na ďalšie konanie.

Sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 351/2007.

Podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak sa týka vecí, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené.

Ústavný súd konštatuje, že vo veci vedenej pod sp. zn. I. ÚS 615/2013 sa nerozhodovalo o podmienkach konania, ale o veci samej, ktorou bol nárok sťažovateľa na ochranu ústavnosti individualizovaný tvrdením o porušení jeho základného práva na konanie bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v namietanom konaní okresného súdu (ako aj krajského súdu). Ústavný súd rozhodol vo veci samej uznesením z 24. októbra 2013 tak, že sťažnosť sťažovateľa odmietol ako zjavne neopodstatnenú, keďže v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu bolo namietané konanie okresného súdu (ako aj krajského súdu) právoplatne skončené, a teda už nemohlo dochádzať k porušovaniu sťažovateľom označených práv. Ten istý nárok na ochranu ústavnosti uplatnil sťažovateľ aj v tomto konaní, kde ako jediného porušovateľa základného práva na konanie bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru označil postup okresného súdu v namietanom konaní.

Z týchto právne významných skutočností vyplýva, že ústavný súd by mal opätovne konať a rozhodovať vo veci, o ktorej už raz rozhodol. Tento záver platí aj napriek tomu, že v ďalšom období od doručenia uznesenia sp. zn. I. ÚS 615/2013 mohol byť postup okresného súdu v namietanom konaní poznačený nečinnosťou jedine v súvislosti s vykonávaním úkonov smerujúcich k predloženiu spisu najvyššiemu súdu z dôvodu rozhodovania o mimoriadnom opravnom prostriedku podanom navrhovateľom, ktoré obdobie však sťažovateľ v odôvodnení sťažnosti žiadnym spôsobom bližšie nenamieta. Vzhľadom na skutočnosť, že dovolanie navrhovateľa bolo okresnému súdu doručené 4. septembra 2013, sťažovateľ bol okresným súdom vyzvaný na predloženie vyjadrenia listom z 27. novembra 2013, svoje stanovisko odovzdal na poštovú prepravu 23. decembra 2013, okresný súd odoslal spisový materiál najvyššiemu súdu 17. januára 2014 a najvyšší súd dovolanie odmietol uznesením z 28. januára 2015 (ktoré bolo okresnému súdu doručené 23. marca 2015 a sťažovateľovi následne 17. apríla 2015), podľa názoru ústavného súdu žiadna nečinnosť okresného súdu v namietanom konaní v súvislosti s prípravou veci na rozhodovanie o dovolaní nevyplýva. Ide totiž o také krátke obdobie, ktoré vylučuje, aby

ústavný súd, ak by aj nepovažoval sťažnosť za neprípustnú, mohol rozhodnúť znovu inak ako vo veci vedenej pod sp. zn. I. ÚS 615/2013.

Na základe uvedeného dospel ústavný súd k záveru, že sťažnosť nie je prípustná pre prekážku rozhodnutej veci podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto rozhodol o nej tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia (obdobne napr. IV. ÚS 200/03, IV. ÚS 157/04, IV. ÚS 242/07, III. ÚS 101/2011 a III. ÚS 12/2012).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. mája 2015